

בעזרת השם יתברך

ספר

עֲצֵרְתוֹ אֲמוּנָה

מכתבי חזקה, אמונה,
ועצות מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על ידי
ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

289

תשפ"ז

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

050-411-6421

בית שמש (רמה ב')

רח' גדר הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

בית שמש (רמה ד')

רח' נהדירעא 24
058-321-0705

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארול 5
052-598-3029

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

ליקוטי מוהר"ן

39 Chestnut St,
Liberty, NY 12754

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשמיעת השיעורים הגפלאים
של ראש הישיבה שליט"א
חייגו:

קול ברסלב
079-704-0066

קוואל פון אמונה (לישית)
079-704-0069

עריכה - התחזוקה והתחזוקה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

דפוס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש
בני ברק
kerenadpasabneibrak@gmail.com

עֲנֵתוּ אֲמוּנָה

- א. למה עזבו את השירודך?
- ב. ללכת לחתונה בלי אף פרוטה של חובות?
- ד. לשבע על ידי מעט אוכל?
- ה. שכחו להכין קערה לגטילת ידים?
- ז. למה אני לא מצליח בפרנסה?
- ח. לגלות הכל במדיק להשם יתברך?
- ט. האם ההתנהגות במשפחה שלי ראויה?

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. מה מעגין אתכם מה אחרים חושבים?
- ב. לא להרביץ, לרחף, לצבוט, לבעט - בשני
- ג. כמה ילד צריך ללמוד?
- ג. אל תתחם ללצים
- ד. בבית פינא מדברים רק אידיש?
- ה. אביך רזה נחת ממך?
- ה. מדאים לאדם כאילו לא צדיכים אותו?
- ו. תצבט לעצמך את הלחיים ותסתובב עם הויך?
- ז. לך בכל יום ל"טיול הוודאה"
- ז. לא להסתכל בהסרטות, גם לא נרדיות?
- ח. לא להתרגל לאכול אוכל עשיר, אוכל מיתר?

- ט עוד מעט כבר יאיר האור, תחזיק מעמד.....
- י לעבוד עוד שעה?.....
- י תשמח את סבא וסבתא שלך.....
- יא לא לתת לילד טלפון עם הודעות טקסט.....
- יב תוציא את התלמיד היקר שלי מהכלא.....
- יב פרנסה לא תלויה כמה וכמה עובדים.....
- יד ללכת לשבת התאחדות המשפחה?.....
- יד לקבל כל אדם בסדר פנים יפות.....
- טו לקנות בנינים לדורות שלנו.....
- טו להרגיש נבחרים שהולכים לשחות בקרוישה.....
- טז לתת עבודה לבחורים ואבכים שיעזרו.....
- יז לכתף יש חברים גוים השם ישמרינו.....
- יח אתה כבר לא מוציא מהמשרד את הטאבלט וכדומה.....
- יח עם אהבה פותחים את השמים לישועות.....
- כ ללכת לאסוף כסף זה תקונו גדול.....

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

לְמָה עֲזָבוּ אֶת הַשִּׁידוּף ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי מִתְחַזֵּק הַרְבֵּה מֵהַשִּׁיחוֹת וְהַשִּׁיעוּרִים שֶׁל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֶזֶר לִי וְהַתְּאָרְסִיתִי לִפְנֵי כַּמָּה חֲדָשִׁים, אֲבָל חוֹדֵשׁ לִפְנֵי שְׁהַחַתוּנָה הֵיטָה צְרִיכָה

לְהַתְקַיֵּם - הַכֹּלָה עֲזָבָה אֶת הַשִּׁידוּף, בְּלִי שׁוּם סִיבָה.

מֵאַז אֲנִי שָׁבוֹר לְגַמְרִי, אֲנִי מִמַּשׁ לֹא יוֹכֵל לְלַמּוֹד, אֲנִי בְקָשִׁי מְסוּגֵל לְהַתְפַּלֵּל קֶצֶת. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ

מֵה לַעֲשׂוֹת וְאֵיךְ לְהִמְשִׁיד מִפֶּה, אוֹלֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יְכוּל לַעֲזוֹר לִי וּלְחַזֵּק אוֹתִי.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פָּרֻשֶׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ (שְׁלַח בַּא"י), י"ז סִינַן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... גֵּרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה שְׁקָרָה לְךָ, שֶׁעֲזָבוּ אֶת הַשִּׁידוּף חוֹדֵשׁ לִפְנֵי הַחַתוּנָה - זֶה סִפּוֹר מְאֹד כּוֹאֵב,

הַכּוֹאֵב הוּא כּוֹאֵב נוֹרָא, זֶה עָלוּל לְשַׁגְעַת אֶת הָאָדָם הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ, כִּי כִּבֵּר שְׁמִיחוֹ

שְׁעוּמָדִים לְהַתְחַתֵּן, הַרְגָּשׁוֹת הָיוּ כָּל כָּף חֲזָקִים, צִפּוֹ לְזָמַן הֵכִי יָפֵה שְׂיֵשׁ בַּחַיִּים -

וּפְתָאוֹם בּוֹם... פִּיצוּץ... פְּצָצָה... הַכֹּל הַתְּבַטֵּל... הַצֶּעֶר חֲזָק מְאֹד.

בְּכֹל זֹאת אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ אֲחֵי הָאֱהוּב, חֲבֵרֵי חֲמֻדַּת לְבָבִי: "תִּתְאָחֵז וְתִחְזִיק מֵעַמְד";

תִּשְׁנֵן אֶת הָאֲמוּנָה, תִּשְׁנֵן שְׁפָל מֵה שְׁקוּרָה - מִגִּיעַ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִם זֶה מִגִּיעַ מֵהַשֵּׁם

יִתְבָּרַךְ - זֶה לֹא יְכוּל לְהֵיוֹת רַע, כִּי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - לֹא יוֹצֵא רַע, וְאִם אֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים

אֶת זֶה - זֶה עֲדִיין בְּטוֹחַ לְטוֹכְתָנוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת דְּרָכֵי הַמָּקוֹם.

הַשִּׁדּוּף שְׁעֲזָבוּ - גַּם הָיָה הַשִּׁדּוּף שְׁלָךְ, וְזֶה יִקְרַב אֶת הַשִּׁדּוּף שְׁלָךְ; כִּן רַבְּנוּ ז"ל גִּילָה כְּשֵׁאֲשַׁתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ נִפְטָרָה. רַבְּנוּ הָיָה בְּרֵאדוּוֹיִל, רַבְּנוּ מֵאֵד רָצָה לְהִתְחַתֵּן, הוּא לֹא רָצָה לְהִיט בְּלִי אִשָּׁה, הִגִּיעוּ אֲז הַרְבֵּה נָשִׁים, הֵם רָצוּ לְהִשְׁתַּדֵּף אִתּוֹ, אָמַר רַבְּנוּ (חַי"י מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקְצ"ה), שְׁכָל אֱלוֹ שֶׁהִגִּיעוּ בְּנִסְיָה הֵם הַשִּׁדּוּכִים שְׁלוֹ, וְכִן זֶה אֲצֵל כָּל אָדָם, יֵשׁ לוֹ כְּמָה וְכְמָה זְיוּגִים, "כִּי מִכָּל הַדְּבוּרִים שְׁמִדְּבָרִים בְּעִנְיָנִי הַשִּׁדּוּכִים אֵף עַל פִּי שְׂאִינָם נִגְמָרִים זֶה בְּעֲצָמוֹ בְּחִינַת זְוּוּג וְשִׁדּוּף. וְלִפְעָמִים יוֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם בְּכַתִּיבָם וְאוֹמְרִים שְׂרָאִי שְׁזָה יֵשׂא אֶת זֹאת וְעַל יָדֵי זֶה נִגְמָר בְּחִינַת הַזְוּוּג שֶׁל זֶה הָאִישׁ עִם אוֹתָהּ הָאִשָּׁה. וְלִפְעָמִים בָּאִים שְׁדַכְנִים וּמִדְּבָרִים הַשִּׁדּוּף אֲבָל אֵינוֹ נִגְמָר וְגַם זֶה בְּחִינַת זְוּוּג מִשִּׁדּוּף. וּבְיַדֵּי הֵיא בְּחִינַת זְוּוּג יוֹתֵר מִהֵרָאשׁוֹן. וְלִפְעָמִים נוֹסְעִים לְעֲשׂוֹת הַשִּׁדּוּף וּבְעֵת הַגְּמָר נִפְרָדִים מֵאִזָּה סִבָּה. וְלִפְעָמִים נִגְמָר הַשִּׁדּוּף וְאַחַר כֵּן מִפְּסִיקִים הַקֶּשֶׁר שֶׁל תְּנָאִים. וְלִפְעָמִים בָּאִין לִיָּדֵי נִשׁוּאִין וְאַחַר כֵּן בְּסִמּוּף נַעֲשֶׂה גִט בִּינֵיהֶם. וְלִפְעָמִים אֵינוֹ נַעֲשֶׂה הַגִּט עַד אַחַר אִזָּה זְמַן וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כְּמָה בְּחִינַת שְׂיֵשׁ בְּעִנְיָנִי הַשִּׁדּוּכִים וְהַזְוּוּגִים שְׂאִינָם נִגְמָרִים אַחַר כֵּן, אֲבָל כְּלָם הֵם בְּחִינַת זְוּוּגִים שְׁלוֹ. כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כְּמָה זְוּוּגִים, רַק שְׂאֲצֵל זֶה נִגְמָר אִזָּה זְוּוּג שְׁלוֹ עַל יָדֵי אִזָּה דְּבוּר בְּעֵלְמָא שְׁמִדְּבָרִים מְזָה הַשִּׁדּוּף, וְלִפְעָמִים עַל יָדֵי אִזָּה דְּבוּר יוֹתֵר אוֹ עַל יָדֵי אִזָּה הַתְּקַשְׁרוֹת אוֹ נְסִיעָה אוֹ עֲבָדָא בְּשָׁבִיל הַשִּׁדּוּף לְפִי שְׁעָה וְכוּ' כַּנ"ל"; רוֹאִים מִכֵּן שְׁכָל דְּבַר שְׁעוֹשִׂים עֲבוּר בַּחוּר אוֹ בַּחוּרָה כְּדֵי שְׂיִמְצָאוּ אֶת הַשִּׁדּוּף שְׁלָהֶם - אֲפִילוֹ שְׁזָה לֹא נִגְמָר - זֶה גַּם מִשְׁהוּ, כִּי זֶה מִקְרַב אֶת הַשִּׁדּוּף הָאֲמִתִּי שְׁלָהֶם, עֵינֵי שָׁם.

אִם הֵיא יְכַלָּה לְעֲשׂוֹת לָךְ כְּזֶה דְּבַר, תִּשְׁמַח שְׁלֵא הִתְחַתַּנְתָּ אִתָּהּ, כִּי אִם הֵיא אָדָם כְּזֶה שְׁמִסְגָּל לְעֲשׂוֹת דְּבַר שְׁפָזָה - אִתָּהּ לֹא צְרִיף אוֹתָהּ; מוֹהֲרָא"ש לְמַד אוֹתָנוּ כָּל בְּחִינִים: 'אִם מִיִּשְׁהוּ לֹא צְרִיף אוֹתִי אֲנִי לֹא צְרִיף אוֹתוֹ אֲלֵךְ פְּעָמִים'.

קַח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדִים, תִּתְחִיל בַּחֲזָרָה עִם עֲבוּדַת הַשָּׁם שְׁלָךְ, לָךְ לְהִתְפַּלֵּל שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, תִּתְחִיל בַּחֲזָרָה לְלִמּוּד אֶת הַשִּׁעוֹרִים שְׁלָךְ וְתִקְדִישׁ בְּכָל יוֹם קֶצֶת זְמַן לְהִתְבוּדָה; לָךְ לְמָקוֹם שְׁקֵט, שָׁם תִּתְבוּדָה, תְּשִׁיחַ אֶת לְבָבְךָ אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּסְפָּר לְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל הַפְּרָשָׁה, כְּמָה שְׁמַח הֵייתָ שְׂאִתָּה כְּבָר כְּמַעַט עוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן וּפְתָאוּם הַכָּל נַעֲלָם; תִּבְקַשׁ

ממנו שיתן לך כח שתוכל להחזיק מעמד, ותבקש ממנו שפקרוב תמצא את השידוך שלך.

בבקשה תכתב לי כשאתה מתארס.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

ללכת לחתונה בלי אף פרוטה של חובות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

חסדי השם יתברך שאני מחתן את בתי הראשונה, אני לא יכול להפסיק להודות להשם יתברך על החסדים הגדולים שהוא עושה אתי.

כל התקופה מאז שבתי התארסה, למדתי שוב ושוב את השיחה בשיחות הר"ן סימן קכ"ב, שרבנו ז"ל אומר שם: "שצריכין להמתין לישועת ה' ולבלי לדחק את השעה למלאות החסרון תיכף ומיד. רק צריכין להמתין עד ירחם ה'".

ברוך השם אני יכול להגיד שאני הולך לחתונה בלי שלויתי אפילו פרוטה אחת, וזה רק על ידי תפלה. תודה השם ותודה ראש הישיבה שליט"א שמכניס בנו כל כך הרבה טוב.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהעלותך (שלח בא"י), י"ז סיון, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

מזל טוב, מזל טוב! יעזר השם יתברך שתראה נחת יהודית כשירה אצלך ואצל כל הילדים ביחד עם אשתך מתוך בריאות.

ספור יפה מאד מה שאתה מספר, ששוננת את דברי רבנו שאומר (שיחות הר"ן, סימן קכב): "שצריכין להמתין לישועת ה' ולבלי לדחק את השעה למלאות החסרון תיכף ומיד. רק צריכין להמתין עד ירחם ה'"; אתה כותב ששוננת את זה שוב ושוב, ועכשיו אתה הולך לחתונה של בתך בלי אף פרוטה של חובות; זה מופת גלוי של רבנו.

מוֹהֲרָנִי תִּמְסַפֵּר (שיחות הַר"ן, סימן רמט): "וְעַקֵּר הַחַדוּשִׁים וְהַמּוֹפְתִים הַנּוֹרְאִים שֶׁרְאִינוּ מִמֶּנּוּ ז"ל, הוּא רַק בְּעֵינֵי הַתְּקַרְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים", שֶׁבְּכָל פַּעַם שֶׁמִּישָׁהוּ הִגִּיעַ אֶל רַבְּנוֹ וְהִתְחִיל לְשִׁמוּעַ אֶת הַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ, אֶת הַחִיזוּק שֶׁל רַבְּנוֹ - הוּא הִתְהַפֵּף לְגַמְרִי, הוּא קִבֵּל אֱמוּנָה חֲזָקָה וְנִהְיָ יְהוּדֵי יִרָא שְׁמִים גָּדוֹל; וְאֵת זֶה רוֹאִים עַד הַיּוֹם, מִי שֶׁמִּתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ וְלוֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוֹ - נַעֲשֶׂה יְהוּדֵי כָּשֶׁר, מִתְמַלְאִים בְּאֱמוּנָה, בְּשִׂמְחָה, בְּדַבְּקוֹת בְּהַשֵּׁם, כְּפִי שֶׁרַבְּנוֹ אוֹמֵר (ח"י מוֹהַר"ן, סימן שנח): "שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהָיָה מִשִּׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כָּשֶׁר וְאֶפִּילוֹ צְדִיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּו, כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוֹצֶה"; עוֹד אָמַר רַבְּנוֹ (ש.ס, סימן שכ): "כָּל מִי שֶׁיִּצְיֵת אוֹתִי וְיִקְיֵם כָּל מֵה שֶׁאֲנִי מְצִוֶּה בְּיָדָי יִהְיֶה צְדִיק גָּדוֹל - יִהְיֶה מֵה שִׁיחָה".

תַּסְפֵּר לְכָל הַחֲבֵרִים שֶׁלָּךְ אֶת הַמּוֹפֵת הַזֶּה, אֲנָשִׁים צְרִיכִים הִרְבֵּה חִיזוּק בְּעֵינֵי הַזֶּה, בְּמִיחָד אֵלּוֹ שֶׁמִּחֲתָנִים נִלְחָצִים מְאֹד מֵהַהוֹצָאוֹת הַגְּדוֹלוֹת, וְצְרִיכִים הִרְבֵּה חִיזוּק עַל אֱמוּנָה, לְהֶאֱמִין בְּהַשֵּׁם? תִּבְרַךְ שֶׁהוּא יַעֲזֹר, וְצְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּהִרְבֵּה סְבִלְנוֹת לְהִמְתִּין לִישׁוּעָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

לְשַׁבַּע עַל יְדֵי מַעֲט אוֹכֵל?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישֵׁר פֶּחַ עַל כָּל הַחִיזוּק וְהַעֲצוֹת הַזֵּים.

רְצִיטֵי לְשִׁאוֹל, מֵה אֲנִי יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת בְּדֵי לְשַׁבַּע עַל יְדֵי מַעֲט אוֹכֵל?

תּוֹדָה הַשֵּׁם אֲנִי מְנִיקָה, אֲבָל בְּמַעֲט כָּל הַיּוֹם אֲנִי רַעֲבָה, אֲנִי מְסִימַת לְאָכּוֹל אַרוּחַת בֶּקָר, אוֹ

אֶפִּילוֹ סְעוּדַת שְׁבֵת, אֲבָל אֲנִי לֹא שׁוֹבְעָה, מֵה אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת?

יִישֵׁר פֶּחַ

תשובה :

בעזרת ה' יתברך- יום ה' פ'רשת בהעלותך (ש'לח בא"י), י"ט סיון, שנת ה'תשפ"ו
מרת ... תחי'.

קבלתי את המכתב.

לכל דבר יש את הזמן שלו, אמא יהודיה שמניקה ומטפלת בילדים קטנים -
צריכה פח ומח, ולא שיף שתהיה עסוקה עם הדברים האלו; אפילו מהתפלה -
שזה כל כך קדוש וכל כך גדול, העולם עומד על תפלה - נשים עם ילדים קטנים
פטורות, כי את המח והכח צריכים לקטנטנים, אז ודאי שעכשו זה לא הזמן
לדברים האלו, לאכול מעט וכו' וכו'.

בעיקר צריכים להתמקד על שמחה, להיות במצב רוח טוב, רבנו ז"ל הזהיר
אותנו מאד להיות בשמחה, שנתמקד להיות בשמחה, ואפילו לעשות פאילו
ששמחים; כי זה הטריק להצליח, רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות שמחה חלק ב', סימן א):
"מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח".
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

שכחו להכין קערה לנטילת ידים

שאלה :

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר פח על כל השיעורים וההתחזקות, יתן השם יתברך פח לראש הישיבה שליט"א להמשיך
הלאה.

ברוך השם אני שומע את השיעורים של ראש הישיבה שליט"א עוד מאז שהייתי בחור, תמיד
הייתי שומע בשיעורים שראש הישיבה שליט"א אומר לבחורים שבתור בחור מכינים קערה וספל
לנטילת ידים בבקר, ואחרי החתונה מכינים שתים, גם לאשה. ברוך השם אשתי מגיעה מבית ירא
שמים ותמיד היא היתה מכינה לעצמה קערה לנטילת ידים בתור בחורה, אבל מאז שהתחתנו אני
מכין לה כל ערב קערה לנטילת ידים.

אבל יצא מזה שאשתי כמעט שכחה מלהכין קערה לנטילת ידים בעצמה, לדגמא כל שנה

אחרי ראש השנה היא אומרת לי שאף לילה אחת היא לא זכרה להכין, או בשקורה שאני מאד מתש ואני מבקש ממנה שהיא תכין, היא שוכחת; מה ראש הישיבה שליט"א אומר על זה?
 יישר פח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ה' פְּרֻשֶׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ (שְׁלַח בַּא"י), י"ט סִינַן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
 ... גֵּרוֹ יֵאִיר

קבלתי את מכתבך.

אשריך שאתה מקפיד להכין קערה לנטילת ידים לפני שאתה הולך לישון, שבבקר תוכל להתקדש בנטילת ידים, וטוב מאד אתה עושה שאתה מחזק בבית את אשתי שגם היא תטל ידים ליד המיטה, שזה יסוד היסודות בבית יהודי.
 מוהרא"ש אומר שהצדיק הקדוש הרבי ר' זושא מהאניפולי זכותו יגן עלינו קבל מרבו המגיד הקדוש ממעזריטש זכותו יגן עלינו שהוא קבל מהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו שאסור לרדת מהמטה לפני שנוטלים ידים, ומי שיורד מהמטה בלי לטול ידים עליו נאמר הפסוק (תהלים לו, ה): "תִּיצֵב עַל דָּרְךָ לֹא טוֹב, רַע לֹא יִמָּאֵס", הרע ירדף אחריו כל היום.

תחזק את אשתי שתהיה חזקה בנטילת ידים בבקר, כך תזכה לילדים כשרים.
 מוהרא"ש מספר, פעם אשה הגיעה אל הגאון הגדול הסטיפלער זכותו יגן עלינו, היא בכתה שילדיה עוזבים את דרך היהדות, וממש עכשווה הן שלה גזר את הפאות רחמנא לצלן, שאל אותה הגאון הסטיפלער: "אתם נוטלים ידים בבקר?" האשה הסמיקה מבושה והודתה שהיא לא נוטלת ידים בבקר, אומר לה הגאון הסטיפלער: "מה אתם רוצים ממני? כשלא נוטלים ידים בבקר הטומאה נשארת על הידים; כל מה שנוגעים בו נהיה טמא, ממילא כל הבית מלא ברוח טומאה רחמנא לצלן, מה אני יכול לעשות שאתם בעצמכם גרמתם לצרות האלו?" רואים מזה מה קורה כשלא נוטלים ידים בבקר.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

למה אני לא מצליח בפרנסה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני לא יודע מה לעשות, כבר בערך חודשים שאני כמעט לא מצליח עם הפרנסה שלי, אולי עלי לעזוב את הפרנסה הזו? אני נופל לעוד ועוד חובות, בשביל דברים שאין לי ברירה.

יש כסף שתקוע אצל אנשים שמורחים אותי כל הזמן, ומהעבודה הקודמת שלי חייבים לי סכום כסף גדול, יכול להיות שאולי בגלל שמאד לחצתי עליו לקבל את הכסף, קבלתי עונש שהשפע נסגר בפני? אולי אני צריך לחזור בתשובה על משהו? אשמח מאד אם ראש הישיבה שליט"א יכול להדריך אותי מה לעשות, שאצא מהסבך.

ייר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרַשְׁתָּ בְּהַעֲלוֹתְךָ (שלח בא"י), "ט טינן, שנת ה'תשפ"ו
... גרו יאיר

דבר ראשון אל תאבד עשתונות, הקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותך, אפה עוד תצא מכל החובות שלך, אפה רק צריך להחזיק מעמד, לא להתיאש, לא לתת לעצבות והמרה שחורה ללכד אותך.

הדרך להצלחה בפרנסה היא להיות בשמחה, מוהרא"ש אומר בשם צדיקים, כתוב בפסוק (דברים טז, טז): "והיית אף שמח", סופי התבות של והיית אף שמח זה השם "חתיף", השם של פרנסה; כי שמחה סגולה לפרנסה.

אל תשבר משום דבר, ואל תתן לעצבות והמרה שחורה להשתלט עליך, כי ההצלחה שלך תלויה בה, במצב רוח שלך; אם תהיה בשמחה אפה תצליח מאד, וחס ושלום כשתשאיר את עצבות והמרה שחורה אצלך - אפה תאבד הכל חס ושלום, כי רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות שמחה חלק ב, סימן א): "מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח".

לא קל להיות בשמחה, זו עבודה מאד קשה. מוהרא"ש אומר, שיותר קל לצום ולעשות סיגופים - מאשר לשמוח; כי הטבע הוא - להיות בעצבות, על כל אדם עוברים קשיים בחיים, וזה מושך אותך מטה לדאגות ומרה שחורה. כפי

שָׂרְבָנוּ ז' ל' אֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק ב, סִימָן כד): "כִּי טַבַּע הָאָדָם לְמִשָּׁךְ עֲצָמוֹ לְמַרְהָ שְׂחָרָה וְעֲצָבוֹת מִחֲמַת פְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יְסוּרִים, עַל כֵּן צָרִיף לְהִכָּרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוֹכֵל וְאֶפִּילוֹ בְּמִלֵּי דְשִׁטּוֹתָא".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְגַלוֹת הַכֹּל בְּמִדְיָק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישֵׁר פֶּחַ עַל הַשִּׁיעוּרִים וְהַמְכַתְּבִים הַיְפִים, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁלַם לָכֵם בְּכָל מִלֵּי דְמִיטָב.

לְאַחֲרוֹנָה שְׂמַעְתִּי שִׁיעוּר שְׂרָאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א אֹמֵר שֶׁשְׂחֹחוּזִרִים בְּתִשׁוּבָה בְּהַתְּבוּדָה, שִׂיאֲמָרוּ כָּל מָה שֶׁעָשׂוּ, הַסְתַּכְּלוּ, חָשְׁבוּ, וְכֵן הִלָּאָה, כִּי רַבְּנוֹ אֹמֵר שֶׁהַעֲבֹרוֹת נִחְקָקוֹת בְּעֲצָמוֹת זֶה יוֹצֵא רַק בְּשִׂמּוּצִיאִים אֵת זֶה בְּפֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי רוֹצֵה לְשְׂאוֹל עַל זֶה, הֲרַבָּה פְּעָמִים אֲנִי מִתְחִיל לְסַפֵּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַדְּבָרִים שֶׁצִּפִּיתִי בָּהֶם לְצַעֲרִי, וְאֲנִי מִתְחִיל לֹאמַר עִם פְּרָטִים מְלֵאִים מְתֵי וְאִיד, וְעוֹלָם לִי בַּחֲזָרָה דְּבָרִים רְעִים וְלֹא טוֹהוּרִים לְמַח; הַאִם זֶה חֶלֶק מִהַתְּשׁוּבָה? אוֹ שְׂאוּלֵי לֹא אֲגִיד בְּדִיוֹק בְּמָה צִפִּיתִי, אֲלֵא שֶׁאֲבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁסְלַח לִי בְּכֻלְלִיּוֹת עַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁרָאִיתִי.

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרַךְ- יוֹם ה' פְּרִשְׁתָּ בְּהַעֲלוֹתְךָ (שְׁלַח בַּא"י), י"ט סִינּוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נֵרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הַרְמַב"ם פּוֹסֵק (פְּרָק א' מִהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הִלְכָה א), אִם עָבַר עַל אַחַת מִהַמְצוּוֹת מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵן בְּשׁוֹגֵג, וְהֵן בְּמִזִּיד; פְּשִׁחוּזִרִים בְּתִשׁוּבָה - צָרִיכִים לְהַתְּוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְסַפֵּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מָה שֶׁעָשׂוּ. שִׂיאֲמָרוּ: "אֲנֵא הַשֵּׁם חֲטָאתִי עוֹיִתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְעִשִּׂיתִי כִּךָ וְכָךְ, (לְפָרַט מָה שֶׁעָשׂוּ) וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבּוֹשֵׁתִי בְּמַעֲשֵׂי

וְלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה" - זֶהוּ וַיְדוּי, וְהֶרְמַב"ם מְסִיִּים: "וְכָל הַמְרֻבָּה לְהַתְנוּדוֹת וּמֵאַרְיֵךְ בְּעֵנָן זֶה הָרִי זֶה מִשְׂבַּח".

תְּסַפֵּר הַכֹּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵין דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מֵאֲשֶׁר כְּשִׁבְּאִים אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְלֹא מִסְתִּירִים כְּלוּם, בְּאִים עִם אֱמֶת, מְסַפְּרִים הַכֹּל. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנּוּם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (תּוֹרַת כְּהֵנִים בְּחוֹקוֹתַי, פָּרָק ח): "מִיָּד שָׁהֵם מִתְנוֹדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם, מִיָּד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם".

תִּתְחַזֵּק בְּעֵצָה שֶׁל רַבְּנוּ לְלַכֵּת לְהַתְּבוֹדְדוֹת, תִּתְחִיל בְּהוֹדָאָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אַחַר כֵּן תִּתְנוּדָה, תְּסַפֵּר הַכֹּל, כֵּן הָעֵבִירוֹת יֵצְאוּ מֵהַעֲצָמוֹת שְׁלֵף. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנּוּם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (תְּנַא דְּבִי אֵלֵיהוּ רַבָּה, ד) "אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אִם אָדָם עוֹבֵר עַבְיָרָה לְפָנַי, אִם חוֹזֵר וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה, הָרִי אֲנִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וְאֲנִי מְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתוֹ, וְאֵין אֲנִי זוֹכֵר לוֹ אֲפִילוֹ מִקְּצַת עֲוֹנוֹתָיו", כְּמוֹ כֵּן אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שֵׁם, פָּרָק ו): "בְּנִי, אֲנִי אֲמַרְתִּי לָכֶם אֵין חֲפָצִי אֶלָּא בְּרַכָּה וּבְמִי שְׂאֵין בּוֹ עֲבֻרוֹת, וְחִזְרְתִּי בּוֹ בְּדַבְּרִי, אֲפִלוֹ יַעֲשֶׂה אָדָם מֵאָה עֲבֻרוֹת זוֹ לְמַעַלָּה מִזוֹ, וְיִחְזֹר וְיַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה, וְיִשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ לְאַרְץ, וְיִרְאֶה אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא חֲצִיו וְחֲצִיו חֲטָי, וְיִרְאֶה אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ חֲטָי בְּאֲשֶׁם תְּלוּי בְּכָל יוֹם, הָרִינִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וּמְקַבְּלוּ בְּתְשׁוּבָה, וְאַתֵּן לוֹ בָּנִים שֶׁל בְּעֲלֵי קוֹמָה וְעוֹסְקֵי בְּתוֹרָה וּמְקַיְמֵי מִצְוֹת".

הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

הָאֵם הַהִתְנַהֲגוֹת בְּמִשְׁפָּחָה שְׁלֵי רְאוּיָה?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יֵשׁ לִי שְׂאֵלָה קְצַת רְגִישָׁה לְשִׂאוֹל, אֵין לִי אֶת מִי לְשִׂאוֹל אֶת זֶה, וְאֲנִי חוֹשֵׁב שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה

שְׁלִיט"א הוּא הַכְּתָבַת הַנְּכוּנָה לְשִׂאוֹל.

בְּרַב רַחֲמֵינוּ וְחֲסִדָּיו שֶׁל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ חִיתְנָתִי שְׁתֵּי בְּנוֹת תּוֹדָה מִשְׁנָה, בְּרוּךְ הֵשֵׁם שִׂידוּכִים

מֵאֵד טוֹבִים, אֲבָל לְאַחֲרוֹנָה קִבְּלִיתִי הַרְגָּשָׁה שֶׁיֵּשׁ קִנְיָה שְׂמֻטָּה בֵּינֵינוּ, אֲנִי לֹא יְכוֹל לְהַצְבִּיעַ עַל מִשְׁהוֹ

מְדִיק, אֲבָל כֵּן אֲנִי מְרַגֵּשׁ.

נִרְאָה לִי שֶׁהַן מְנַסּוֹת מְאֹד לַעֲשׂוֹת רוּשִׁם אוֹ לְנַקֵּר עֵינַיִם, אֲנִי לֹא יוֹדַע בְּדִיּוֹק מַה, אֲנִי מְקוּהָ שֶׁאֲנִי מְסַבֵּיר אֶת זֶה נְכוּן; אַחַת מְנַסֶּה לְמַשׁוּךְ אֶת הָעֵינַיִם שֶׁל הַשְּׂנִיָּה, וְהַשְּׂנִיָּה לְהַפְּךָ, וְאֲנִי מִפְחַד שֶׁזֶה קוֹרָה גַם בֵּין הַבְּעֵלִים, הוּא סוֹחֵב אֶת אִשְׁתּוֹ לְשֵׁם וְהַשְּׂנִי לְכַאֵן, כְּאִילוּ כְּדִי לְהִיזֵת יוֹתֵר מִרְשִׁימִים.

אֲנִי זוֹכֵר בְּתוֹר אַבְרָהָם שֶׁרְאִיתִי סִפּוּר כְּזֶה אֲצֵל אֶחָד מִהַמְשַׁפָּחָה שְׁלִי, וּבִסּוּף זֶה נִגְמַר רַע מְאֹד, שְׂנִיָּהִם הָיוּ צְרִיכִים לְהִתְגַּרֵּשׁ רַחֲמָנָא לְצֵלָן.

הֵאֵם יֵשׁ מִשְׁהוּ שֶׁאֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת כְּדִי לַעֲצֹר אֶת זֶה, אוֹ בְּכֻלָּל לְגִלוֹת הָאֵם זֶה אֶמֶת אוֹ דְמִיּוֹן, וְשִׁבְךָ זֶה אֲצֵל הַצְּעִירִים?

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁתָּ בְּהַעֲלוֹתְךָ (שְׁלַח בַּא"י), י"ט סִינּוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
 ... נִרוּ יָאִיר
 קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַכִּי טוֹב הָיָה שֶׁתְּשׁוּחַח עַל זֶה בְּפִרְטוּיּוֹת עִם הַרְבֵּי שְׁלָךְ, מוֹרָה דְרַבְּךָ, וְהוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזֶה.

הַעֲקֹר אֶל תְּפַסִּיק לְהוֹדוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁזִּכִּיתָ לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, בְּשָׁנָה אַחַת חַתֻּנַּת שְׁנֵי יְלָדִים; זֹאת הָרִי הַעֲשִׂירוֹת הַכִּי גְדוֹלָה.

תּוֹדָה וּתְהַלֵּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; כַּמָּה שְׂיֹוֹתֵר מוֹדִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ - נִפְתָּחִים בְּשָׂמִים יוֹתֵר שְׂעָרִים לִישׁוּעוֹת. הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נִתֵּן אוֹמֵר, כְּשִׁמּוֹדִים וּמְהַלְלִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אוֹמֵר כְּבִיכּוֹל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשָׂמִים לְמַלְאָכִים: "רְאוּ אֶת הָאָדָם הַזֶּה, הוּא מוֹדָה לִי וּמְהַלֵּל אוֹתִי, אֲנִי אֶתֵּן לוֹ כֹּל כֶּף הַרְבֵּה טוֹב, הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שֵׁיֵשׁ לוֹ, הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁמִּגִּיעַ לוֹ, כְּדִי שֶׁהוּא יוֹדֵה לִי עוֹד יוֹתֵר", וְכֶךָ אוֹמֵר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֶנְסֵק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, כְּשֶׁאָדָם מוֹדָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַחֲסָדִים, הוּא מְסַפֵּר לְכוּלָם אֶת הַנְּסִים שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עוֹשֶׂה אִתּוֹ - הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה לוֹ עוֹד נְסִים.

הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

מה מענין אתכם מה אחרים חושבים?

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך (שלח בא"י), ט"ז סיון, שנת ה'תשפ"ו
... תחזי'

קבלתי את המכתב.

וכי זה כל כך נורא שהרב פסק לכם להמתין קצת וכו'? מה זה שאתם משפילים את עצמכם כל כך? מה זה שאתם חסרי אונים? לכל דבר יש את הזמן שלו וכל אדם הוא ספור אחר, כפי שהתם אמר (ספורי מעשיות מעשה ט', מחכם ותם): "זה מעשה שלי וזה מעשה שלו, ומה צריכים בכלל לדבר ולהסתכל על אחרים?"
מה אתם משפילים את עצמכם? אתם בריאים ושלמים, ואפילו אדם שהוא בריא ושלם צריך לצית לרב ולמורה הוראה ולעשות מה שהם אומרים.

אתם כותבים שאתם מרגישים שמזלזלים בכם וכו'; אני רוצה לשאול אתכם, מה מענין אתכם מה אחרים חושבים עליכם? מה מענין אתכם מה אומרים עליכם? יהודי צריך להסתכל רק מה אומרים עליו בשמים, וכשיש מורה דרן, שואלים רב, מורה הוראה - לא צריכים להתייחס בכלל לאף אחד.

תעשו הכל כדי להיות בשמחה, תבקשו מהשם יתברך שתהיו בשמחה, תבקשו את התפלה הזו בכל יום, וכמה פעמים ביום:

"רבוננו של עולם, תעזר לי שאזכה תמיד להיות בשמחה, שאשמח שאני יהודיה, שאשמח שאני לא גויה. תעזר לי השם שאצא מהעצבות והמרה שחורה שלי, תסלק את זה ממני, תעזר לי שאהיה כל כך בשמחה עד שאשמח אנשים אחרים, וכל אחד מסביבי יהיה שמח.

רבונו של עולם, תֵּעֶזֶר לִי שֶׁתְּמִיד אֶזְכֹּר שְׁאַתָּה מְנַהֵל אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִית, שֶׁתְּהִיָּה לִי אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּכֶת, שֶׁלֹּא אֶשְׁפַּח מִמֶּךָ לְרַגַע אֶחָד. שֶׁלֹּא אֶחְנִיף לְאֵף אֶחָד וְלֹא אֶפְחַד מֵאֵף אֶחָד. שֶׁלֹּא יַעֲנִין אוֹתִי מֵה אַחֲרִים חוֹשְׁבִים וְאוֹמְרִים עָלַי, שְׁאֶרְצֶה לְמַצֵּא חֵן רַק בְּעֵינֶיךָ, תֵּעֶזֶר לִי בְּזָכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁמָּסְרוּ אֶת נַפְשָׁם לְמַעַנְךָ, אָמֵן”.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לא להרביץ, לדחף, לצבוט, לבעט - בפשני

בְּעֶזְרַת ה' יִתְּבַרֵךְ - יוֹם ד' פָּרַשַׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ (שֶׁלַח בא"י), י"ח סִינַי, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכַבּוֹד הַיְלָדִים הַחֲשׁוּבִים מֵהַפְתָּה הַגְּבוּוּהָ בְּתִלְמוּד תּוֹרָה הַיִּכַּל הַקּוֹדֵשׁ קְרִיַת בְּרֶסֶלַב
רְאִיתִי אֶת הַגְּלִיּוֹן הַיְפֵה שְׁלָכְם "גְּלִיּוֹן לִיּוֹן", אֲנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָכֶם פְּמָה מִיִּלְיָם
וּתְכַנִּסוּ אֶת זֶה בְּגִלְיוֹן.

לְדֵי הַיְקָרִים, אֲנִי רוֹצֶה לְחַזֵּק אֶתְכֶם שֶׁלֹּא תִכְאִיבוּ לְאֵף אֶחָד, שֶׁתְּשַׁמְרוּ עַל
הַכְּבוֹד שֶׁל יְלָד אַחֵר, אֵף פְּעַם אֵל תְּרַבִּיצוּ, תִּדְחֲפוּ, תִּצְבְּטוּ, תִּבְעֲטוּ - בְּשֵׁנִי. חֲכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סְנֵהֲרִין נח), כְּשֶׁמְרַבִּיצִים לִיהוּדֵי זֶה כְּמוֹ שֶׁמְרַבִּיצִים כְּבִיכּוֹל
לְהֵשֵׁם יִתְּבַרֵךְ.

אֵף פְּעַם אֵל תִּקְחוּ חֵלֶק בְּלִבִּישׁ יְלָד, אֶפִּילוֹ לְשֵׁם שְׁמַיִם, אֶפִּילוֹ שִׁישְׁכְּנָעוּ
אֶתְכֶם שֶׁזוֹ מַצָּה תִּבְרָחוּ מֵהַמַּצּוֹת הָאֵלוּ, תְּשַׁאֲרוּ לְאַחֲרִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, תִּחַפְּשׁוּ
רַק אֵיךְ אֶפְשֵׁר לְהִטִּיב עִם אַחֲרִים.

לְדֵי הַיְקָרִים, אִם הִיָּה לָכֶם פְּעַם מִחֲלֻקַּת עִם יְלָד, מִיִּשְׁהוּ הַכְּאִיב לָךְ - אֵל
תְּשַׁמֹּר עָלָיו שְׁנֵאָה, תִּסְלְחוּ אֶחָד לְשֵׁנִי; כִּף הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ יִסְלַח לָכֶם.
אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מִכָּל הַיְלָדִים שֶׁתְּכַתְּבוּ לִי מִכְּתָבִים, אֲנִי רוֹצֶה קָשֶׁר קְרוֹב
וְאִישִׁי עִם כּוֹלְכֶם, עַל יְדֵי מִכְּתָבִים יֵשׁ קָשֶׁר טוֹב, וּבְלִי גֹדֵר אֶכְתֵּב לָכֶם בְּחֻזְרָה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

כמה ילד צריך ללמוד?

אבא שואל:

בני בן שש וחצי אומר שעות ארכות משניות, האם זה טוב?

ראש הישיבה עונה:

ילד צעיר צריך להוציא מרץ; לשחק, לקפץ ולרקוד.

...

אל תתיחס ללצים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פורשת בהעלותך (שלח בא"י), י"ח סיון, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר, בית שמש

קבלתי את מכתבך.

אל תתיחס ללצים; כשאתה שומע ליצנות על ברסלב תבקש מהשם יתברך שזה לא יכנס בך, תשתדל לעזוב את השיחות מהסוג הזה, ואם זה קרובים מאד, קרובי משפחה, שאי אפשר לעזוב וללכת, והם לועגים מרבנו ז"ל ומתלמידיו של רבנו - תחשוב מה היה עם כל הצדיקים האחרים; על כל הצדיקים לעגו, עשו ליצנות מכל הצדיקים; מהאבות הקדושים, ממשה רבנו, ומדוד המלך, על כל הצדיקים לעגו; ורק אחרי שהם הסתלקו מהעולם הלצנות נעצרה, אצל רבנו ז"ל זה אחרת שאפילו שכבר עברו יותר ממאתים שנה מהסתלקותו עדיין לועגים ועושים ליצנות; זה בגלל שרבנו ז"ל אמר בפרוש (חיי מוהר"ן, סימן מו): "שהיו כמה גדולים שכל אחד עשה ותקן מה שתקן ואחר כך נפסק, אבל אנו צריכים לעשות דבר שלא יפסק לעולם", התלמידים צריכים לעשות עוד תלמידים, ואלו יעשו עוד תלמידים, "וכן לעולם", עוד אמר רבנו (שם, סימן שו): "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח"; ולכן ההתנגדות עדיין קיימת.

תקבל על עצמך לרגל יום הולדתך לא להסתפל מחוץ לסדור כשאתה מתפלל תפלת שמונה עשרה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

בְּבֵית פִּיגָא מְדַבְּרִים רַק אִידיש

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ (שְׁלַח בַּא"י), י"ט סִינַן, שְׁנַת ה'תּשפ"ו

... תַּחֲנִי, תְּלַמִּידַת בֵּית פִּיגָא יְרוּשָׁלַיִם

קַבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

טוֹב מְאֹד שְׁאַתֶּם וְהָאָחוֹת לֹא לֹקַחִים סִפְרֵי קְרִיאָה מִבְּנוֹת אַחֵרוֹת; צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד אֵיזָה סִפְרִים קוֹרְאִים, לֹא לְקַחַת סִפְרִים מִחִבְרוֹת, כִּי יֵשׁ סִפְרֵי קְרִיאָה מְזִיקִים שְׁמֻסְכָּן מְאֹד לְקָרָא.

תְּדַבְּרוּ רַק אִידיש, אַל תְּדַבְּרוּ עִבְרִית; מִי שֶׁעָשָׂה אֶת הַשְּׂפָה הַזֹּאת אֲפִיקוֹרֶס גָּדוֹל, וְהוּא עָשָׂה אֶת זֶה בְּמַטְרָה לְעַקוֹר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִהַתּוֹרָה; אֲנִי לֹא רוֹצֶה שִׁידַבְּרוּ אֶצְלֵי בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּעִבְרִית, בְּבֵית פִּיגָא מְדַבְּרִים רַק אִידיש.

תֹּאמְרוּ בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, וְטוֹב מְאֹד יִהְיֶה שֶׁתְּסַיְימוּ בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים. הַתְּהִלִּים מְחַלְקִים לְשָׁבַע, לוֹמֵר אֶת זֶה בְּשָׁבַעַת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכִשְׁלֹא מִסְפִּיקִים לוֹמֵר בְּדִיוֹק אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים בְּכָל יוֹם - שִׁיִּסְיְמוּ אֶת זֶה בְּמִשְׁךָ הַשָּׁבוּעַ.

כְּמוֹ כֵּן תְּשׁוּחָחוּ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; תַּעֲצְמוּ עֵינַיִם וְתִשְׁיַחוּ אֶת הַלֵּב לְפָנָיו כְּמוֹ שֶׁמְדַבְּרִים עִם חִבְרָה טוֹבָה, אוֹ כְּמוֹ שְׁאַתֶּם מְדַבְּרִים עִם אָבָא אוֹ אִמָּא שְׁלָכֶם. תִּשְׁיַחוּ אֶת הַלֵּב, תִּסְפְּרוּ לוֹ כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְתִבְקְשׁוּ שֶׁתִּמְצְאוּ שִׁידוּף טוֹב, וְשִׁתְּקִימוּ דוֹרוֹת כְּשֵׁרִים, וְכֵן הִלָּאָה.

תִּמְסְרוּ דְרִישַׁת שְׁלוֹם לְהוֹרִיכֶם, יֵשׁ לָכֶם הוֹרִים מְאֹד יְקָרִים, אֲנִי בְּקִשָּׁר מְאֹד קָרוֹב אִתְּם, הֵם מְאֹד חֲשׁוּבִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אביך גרו נחת ממך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרַשְׁתָּ בְּהַעֲלוֹתְךָ (שְׁלַח בא"י), י"ט סיון, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... גרו יאיר

לאחרונה פגשתי כמה פעמים את אביך גרו יאיר, ובדמעות בעיניו הוא אמר לי שאתה ומשפחתך הם הנחת הכי גדולה שלו, והוא מודה להשם יתברך שהגעפת לברסלב, שהתקרבת אל רבנו ז"ל, הוא לחץ את ידי בכזו אהבה חזקה, וחזק אותי להמשיך לחזק את הקהלה.

מה אומר לך, אין הפצה גדולה יותר, אין דרך גדולה יותר ליפות את שם רבנו - מאשר כשהילדים מנהלים בית יפה, בית בריא ושמח, וההורים מסתפקים ורואים את הנחת היפה ואומרים בפה מלא שהילדים מברסלב מכבדים אותם כל כך יפה, והילדים מברסלב הם בעלי דרך ארץ.

לפעמים צריכים להמתין כמה שנים, לפעמים יותר מהר ולפעמים יותר ארוך, אבל בסוף זה מסתים. כפי שהיה אצל מוהרנ"ת, שאבא שלו לא רצה לדבר אתו, ובסוף הוא אמר לו: "אתה הכי מכבד אותי", וכו'.

תאמר בכל יום תהלים, תבקש על הדורות אחרך שכולם יהיו קדושים וכשרים.

...

מראים לאדם כאילו לא צריכים אותו

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרַשְׁתָּ בְּהַעֲלוֹתְךָ (שְׁלַח בא"י), י"ט סיון, שְׁנַת ה'תשפ"ו
בני אהובי יקירי חמדת לבבי נחמן גרו יאיר

חזק ואמץ בעבודת השם, תתאחז בכל הכוחות, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מח), צריכים להיות עקשן גדול בעבודת השם, לא לעזב את הרצונות הטובים והמעשים הטובים, כי כל מי שמתחיל לעבוד את השם מרגיש שלא רוצים אותו, ושמן השמים דוחים אותו, וזה אכן כך, ההרגשה הזו נכונה, אבל זה לא שבאמת לא צריכים את האדם, להפך, באמת פן רוצים את האדם, אבל כך זה

עובד, הדרך היא שִׁמְרָאִים לְאָדָם כְּאִילוֹ לֹא צְרִיכִים אוֹתוֹ, אֲבָל בְּאֵמַת זֶה רַךְ הַתְּקַרְבוֹת, וְזֶה עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד, גַּם עַל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים, וְגַם הַצְּדִיקִים מִהַדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים, כּוֹלָם עָבְרוּ אֶת הַרְגָּשׁוֹת מֵהַסּוּג הַזֶּה, כּוֹלָם הַרְגִּישׁוּ שֶׁלֹּא צְרִיכִים אוֹתָם וְשִׁדּוּחִים אוֹתָם, מְרַחֲקִים אוֹתָם, וְאִם הֵם לֹא הָיוּ מִתְחַזְּקִים הֵם הָיוּ נוֹפְלִים, וּבִגְלַל שֶׁהֵם לֹא הִסְתַּכְּלוּ עַל כָּל הַרְגָּשׁוֹת, הַרְאִיּוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים הָאֵלוּ, הֵם הִתְחַזְּקוּ - הֵם גָּדְלוּ לִהְיוֹת צְדִיקִים גְּדוֹלִים.

נִחְמָן נִתֵּן הַיָּקָר וְהָאֵהוּב, אֲנִי מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, יֵשׁ לִי נַחַת גְּדוֹלָה מִמֶּךָ, גַּם לְאִמָּא תַחֲנִי' יֵשׁ נַחַת מִמֶּךָ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ עֲלֶיךָ וְעַל כָּל יְלָד, וּבְעֶזְרַת הֵשֵׁם בְּקִרְוֵב אֶתָּה תִּמְצָא אֶת הַשִּׁדּוּךְ שֶׁלְּךָ וְתִקֵּים בֵּית יִפְהָ וּמְאִיר.

תְּהִיָּה חֲזַק עִם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְתֹאמַר אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים בְּכָל יוֹם. תִּלְמַד גְּמָרָא ש"ס כְּסֻדְרָן; מִי יִתֵּן שִׁתְּסִים הַשָּׁנָה עוֹד פַּעַם ש"ס וְתִבּוֹא אֶל רַבְּנּוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה עִם עוֹד סִיּוּם הַש"ס, תְּבִיא לְרַבְּנּוּ מִתְּנָה ש"ס.

אָבָא, שְׂאוּהֵב אוֹתְךָ.

...

תַּצְבֵּט לְעֶצְמְךָ אֶת הַלְחָיִים וְתִסְתַּבֵּב עִם חַיּוּךְ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ה' פְּרֻשֵׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ (שֶׁלַח בַּא"י), י"ט סִיּוּן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נְרוּ יֵאִיר

"צוֹבְטִים לְעֶצְמוֹ אֶת הַלְחָיִים, עוֹשִׂים לְעֶצְמוֹ לְחָיִים אֲדָמוֹת, וְכָךְ אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה קוֹרָה"; כִּי מוֹהֲרָא ש"ה הָיָה אוֹמֵר, וְכָךְ הוּא גַם עָשָׂה, וְכָךְ גַּם עוֹשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַרְבֵּה תִלְמִידֵי הַיֵּכֶל הַקּוֹדֵשׁ; כְּשֶׁעוֹבְרִים עֲלֵיהֶם יָמִים קָשִׁים וּמְרִים, יִסּוּרִים קָשִׁים, הַפְּנִים חֲרוּרוֹת, לֹא נִרְאִים טוֹב; הֵם צוֹבְטִים אֶת הַלְחָיִים וּמִתְרַעַנְנִים, כִּי אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה עוֹבֵר.

אֶת הַדְּבּוּר הַזֶּה מוֹהֲרָא ש"ה אָמַר בְּשֵׁם הַצְּדִיק הַקּוֹדֵשׁ, הָאֵהָבַת יִשְׂרָאֵל זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ. כְּשֶׁהַתְּפִלָּאוֹ אֵיךְ הוּא נִרְאָה כָּל כִּי שָׁמַח, רַעַנָן, אֲחֲרֵי כָּל מַה שֶׁעָבַר עָלָיו וְכו' וְכו', הוּא אָמַר: "צוֹבְטִים אֶת הַלְחָיִים", וְכו'.

אחי, אני יודע שאַתָּה עוֹבֵר יְסוּרִים חֲזָקִים, יְסוּרִים נוֹרָאִים, לְפִי נִכְמַר בְּעֶדְךָ, אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ; אֲבָקֶשׁ מִמֶּךָ, קַח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדִים, לֵךְ לְפָנָה לְהַשִּׁיחַ אֶת הַלֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁכָּבֹד תִּרְאֶה אֶת הַיְשׁוּעָה שְׁלֶךְ, וּכְשֶׁאַתָּה חוֹזֵר מִהַתְּבוּדָה, תִּצְבֹּט אֶת הַלְחָיִים, תִּסְדֵּר אֶת עֲצָמְךָ וְתִסְתַּוְּבָב עִם חֵיוֹן, וּכְשֶׁמָּחָה תִּצְאוּ (עֵינַי לְקוֹטֵי מוֹתֵרִין חֶלֶק ב, סִימָן י).

...

לך בכל יום ל"טיול הודאה"

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁתָּ בְּהַעֲלוֹתְךָ (שְׁלַח ב"א י), "י"ט סִינַן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... נְרוּ יְאִיר

תִּכְנִיֵּס בְּתוֹכְךָ אֶת הָאֱמוּנָה, תִּשְׁנֶן אֶת הַמַּלִּים: "הַשֵּׁם נִמְצָא כָּאֵן, הַשֵּׁם אֶתִי, עִמִּי וְאֶצְלִי, הוּא הַכֹּל, דוֹמֵם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר - הַכֹּל זֶה הוּא, לֹא יִקְרָה לִי שׁוֹם דְּבָר רַע כִּי אֲנִי מִנַּח בְּיָדָיו שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לָמָּה אֲנִי דוֹאֵג? עֲדִיף לְמַסֵּר אֶת עֲצָמֵי אֱלֹהֵי, וְהוּא יַעֲשֶׂה אֶת חֲכֵי טוֹב עִבּוּרֵי".

לך בכל יום ל"טיול הודאה", בְּטִיּוֹל הַזֶּה רַק תּוֹדָה וְתִהְיֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ; עַל כָּל אֲבָר שֶׁיֵּשׁ לְךָ, וְשֶׁאַתָּה בְּרִיא, תּוֹדָה לוֹ עַל הַמְּשַׁפְּחָה שְׁלֶךְ בְּפָרְטֵי פְּרִטִיּוֹת, תִּפְרֹט כָּל פְּרִט בְּנִפְרָד; זֶה יַעֲשֶׂה לְךָ מַח חֲזָק, עֲצָבִים חֲזָקִים, כּוֹחוֹת חֲזָקִים, אַתָּה תִּהְיֶה מְאֹשֵׁר וּמְרַצֶּה.

...

לא להסתפל בהסרטות, גם לא חרדיות

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁתָּ בְּהַעֲלוֹתְךָ (שְׁלַח ב"א י), "י"ט סִינַן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
יְקִירֵי ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד נִהְנֶה לְרֵאוֹת שֶׁאַתָּה לוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל; אִם תִּמְשִׁיף לְלִמּוֹד וְלִהְתְּפַלֵּל אַתָּה תִּהְיֶה יְהוּדֵי כָּשֵׁר, אַתָּה תִּצְלִיחַ בְּחַיִּים.

חֲזָק וְאַמֵץ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, אַל תִּסְתַּפֵּל בְּהַסְרָטוֹת, גַּם לֹא חֲרָדִיּוֹת, כִּי מִתְחִילִים

עַם הַחֲרָדִי, וְזֶה נִגְמַר מְאֹד לֹא טוֹב; כְּשֶׁמִּסְתַּכְּלִים בְּהִסְרָטוֹת, סְרָטִים, קְלִיפִים וְכוּ' - מִשְׁתַּגְּעִים, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בַּפְּסוּק (דְּבָרִים כח, לד): "וְהָיִיתָ מִשְׁגָּע מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה".

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּבְטִיחַ לִי שְׁיֹוֹתֵר אֶתָּה לֹא הוֹלֵךְ לְעִמְדַת מַחֲשָׁבִים, אֲנִי כָּל כֶּף רוֹצֵה בְּטוֹבְתְּךָ, אֶתָּה עֵץ צַעִיר, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁיִהְיוּ לְךָ חַיִּים מִתּוֹקִים; אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַנְּסִיוֹן הוּא גְדוֹל מְאֹד, כָּל כֶּף מוֹשֵׁף לְרֵאוֹת בְּדִיחוֹת, מְרַגְּשִׁים לֹא בְּעֵנִינִים כְּשֶׁהֶרְחֹב מְדַבֵּר עַל דְּבָרִים וְלֹא יְכוּלִים לְהִשְׁתַּתֵּף, בְּכָל זֹאת אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ תִּלְמִידֵי הַיָּקָר וְהָאֱהוּב, תִּבְטִיחַ לִי שְׁיֹוֹתֵר אֶתָּה לֹא הוֹלֵךְ לְעִמְדַת מַחֲשָׁבִים וְאֶתָּה לֹא מִסְתַּכֵּל יוֹתֵר בְּהִסְרָטוֹת.

אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, אֲנִי אוֹהֵב אֶת כָּל הַתִּלְמִידִים שְׁלִי כְּמוֹ יְלָדִי, וְאִם תִּלְךָ בְּעִקְבוֹתַי, אֶתָּה תַּעֲשֶׂה מֵה שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ - אֶתָּה תִּרְוִיחַ הַרְּבֵה.

...

לֹא לְהִתְרַגֵּל לְאָכּוֹל אוֹכֵל עֲשִׂיר, אוֹכֵל מִיֵּתֵר

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁתָּ בְּהַעֲלוֹתְךָ (שְׁלַח בא"י), "ט טִינֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

בְּנֵי אֱהוּבֵי יְקִירֵי הָרַב שְׁלֹמֹה נִרוֹ יְאִיר, קִרְיַת בְּרֶסֶלֶב

אֲנִי שְׂמֵחַ לְשִׂמּוֹעַ דְּרִישׁוֹת שְׁלוֹם טוֹבוֹת עֲלֶיךָ, רוֹאִים אוֹתְךָ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת לוֹמְדִים וּמִתְפַּלְלִים, זוֹ הָרִי הַשְּׂאִיפָה שְׁלֵנוֹ, שְׁיִלְדִינוֹ יִלְמְדוֹ וְיִתְפַּלְלוּ וַיַּעֲבְדוּ אֶת הַשֵּׁם.

לְגַבֵּי הָאֲרָגָזִים וְכוּ'; תִּזְהַר לֹא לְהִתְרַגֵּל לְאָכּוֹל אוֹכֵל עֲשִׂיר, אוֹכֵל מִיֵּתֵר, כִּי אֲפִילוֹ שֵׁשׁ כֶּסֶף - לֹא טוֹב לְהִתְרַגֵּל לְאָכּוֹל אַרוּחוֹת עֲשִׂירוֹת; אֲזוּ גַם עֲכָשׁוּ כְּשֶׁמְחַלְקִים אֲרָגָזִים עִם אוֹכֵל וְכוּ' - תִּמְשִׁיךְ לְנַהֵל אֶת הַבַּיִת שְׁלֶךָ כְּפִי שְׂרָאִיתָ אֶצֶל הוֹרֵיךָ, תֵּן לְיְלָדִים שְׁלֶךָ אַרוּחוֹת בְּרִיאוֹת וּפְשׁוּטוֹת, וְרַק לְכְבוֹד שְׁבַת אוֹ חַג - תֵּן מִשְׁהוּ יוֹתֵר מִיַּחַד, וְגַם אֲזוּ בְּמִדָּה.

בְּעֵנִן הַפְּצָה; שֶׁהַהֲפָצָה שְׁלֶךָ תִּהְיֶה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִינוֹ, תַּחֲפֹשׂ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִינוֹ בַּחוּרִים, אֲבָרְכֶם וּמְבַגְרִים - שְׁצָרִיכִים חֲבֵר, וּמִלָּה טוֹבָה, תִּדְבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִינוֹ מִרְבֵּנוֹ וְכוּ'.

אבא, שאוהב אותך.

...

עוד מעט כבר יאיר האור, תחזיק מעמד

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרַשְׁתָּ בְּהַעֲלוֹתְךָ (שְׁלַח בַּא"י), י"ט סיון, שְׁנַת ה'תשפ"ו

יקירי אהובי ... גרו יאיר

אני רוצה לחזק אותך, שתמשיך בעבודת השם שלך, עם השיעורים שאתה לומד, ולהתפלל את שלוש התפלות שחרית מנחה וערבית.

תתגבר על כל הקשיים שלך, כי עוד מעט אתה תמצא את השידוך שלך, אתה תקים בית חם ואוהב.

... יקירי, הימים הקשים יעברו, עוד מעט כבר יאיר האור, תחזיק מעמד, קח לך חברים טובים, חבר טוב זה מי שיש לו אמונת חכמים, מי שמתחזק להשאיר אצל הצדיק, אצל רבנו ז"ל.

אני אוהב אותך, אני תמיד אחזק אותך עם העצות של רבנו, קח את העצה של רבנו, העצה שמשיח ילמד לכול העולם, העצה של תפלה והתבודדות, קח בכל יום כמה דקות שאתה משיח את לבך אל השם יתברך, תספור לו הכל, תספור לו את הלב השבור שלך, תספור לו כמה אתה שבור, תאמר את המלים האלו להשם יתברך:

"רבנו של עולם, אתה יודע כל מה שעברתי בחיי, ואתה יודע מה שאני עדיין עובר כל יום וכל רגע, תעזור לי, תרחם עלי, תעזור לי שאוכל להתגבר על הקשיים שלי, אנא ה', אני מאד מבקש ממך, תקרב אותי אליך, אני רוצה להיות יהודי פשוט, אני רוצה להתחנן, להקים בית בריא אוהב וחס עם דורות כשרים ובריאים".

... יקירי, אני צריך לקצור, אני צריך להשכיב לישון את ילדי הקטנים ולרוץ למסר את שיעור ליל שישי, עוד אכתב לך הרבה ואחזק אותך הרבה.

מראש הישיבה שלך שאוהב אותך כמו בן.

...

לעבוד עוד שעה?

אברך שואל:

אני נהג בהסעה בבקר ואחרי הצהריים, ובאמצע היום אני מלמד לילדים קטנים, ואני לא מכסה את ההוצאות, יש לי שעה אחת פנויה אחרי הצהריים בין להיות מלמד ובין לנהג בהסעה, והוספתי עוד מסלול, הבעיה היא אבל שאני מרגיש שאני לא בן אדם, אני מרגיש כמו סמרטוט, ואין לי זמן לכלום; מצד שני אבל – אני צריך את הכסף, ואפילו כך אני בקשי מכסה את ההוצאות; מה אני עושה הלאה?

ראש הישיבה עונה:

אין צורך לעשות כל כך הרבה בשביל פרנסה, עדיף שבשעה הזו תגיד קצת תהלים ותתבודד קצת.

...

תשמח את סבא וסבתא שלך

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהעלותך (שלח בא"י), כ' סיון, שנת ה'תשפ"ו

החתן ... גרו יאיר

מזל טוב לשידוך שלך, יעזר השם יתברך שיהיו לך חיים יפים ביחד עם הכלה שלך תחי', שתקימו בית נאמן בישראל.

אני רוצה לבקש ממך שכל החיים שלך תזכור את הזמן השמח של השידוך שלך, שתשמר שהשמחה הזו תמשך, שכל החיים שלך תהיה שמח ותודה להשם יתברך על החסדים הגדולים שהוא עושה אתך.

כמו כן תשמח את סבא וסבתא שלך, סבתא שלך שמחה מאד כשאתה מתקשר אליה, וכשאתה מגיע אליה. אביך עליו השלום היה בנה האהוב, וכשאתה והאחים והאחיות שלך מגיעים אליה - היא מחיה את נפשה.

תשלם לי בתור שדכנות שאתה תתקשר לסבתא שלך כל יום ותלך אליה לפחות פעם בשבוע.

ראש הישיבה שלך שאוהב אותך כמו בן.

...

לא לתת לילד טלפון עם הודעות טקסט

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהעלותך (שלח בא"י), כ' סיון, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר וזוגתו תחי'

כבר הרבה זמן שאני חושב לעצמי האם להגיד לכם או לא, לגבי לתת לילד טלפון עם הודעות טקסט; אני דן אתכם לכך זכות שאתם מאד מפרשים מהעולם, אתם לא מעדכנים בנסיונות של הדור.

הודעות טקסט לילד עלולות להיות הרסניות, פי בכתיבה אנשים מרשים לעצמם לכתב דברים שהם היו מתביישים להגיד; לפעמים אפשר לשלח הודעה שעולה להזיק לילד, אפשר לפעמים לשלח בהודעה פתבה של נבול פה, מינות וכפירה מאחד לשני.

אתם בעלי דעה, אתם יראי שמים ועדינים, הייתם צריכים לעמוד יותר על המשמר שבבית לא יהיו נסיונות כאלה. אני יודע שהילד שלכם הוא מאיר ויקר, לי לא משתלם לומר, כי הילדים גדלים כאן עם טעם רע בפה, שההורים מרשים הכל, וראש הישיבה הוא האדם המפחיד, לי זה לא משתלם, כי מה אני צריך שהנער לא ירצו לקבל וכו', בתקופה האחרונה, פשילדים שואלים אותי - אני עונה על הכל: "תשא אל את ההורים שלך", אני מקנה לא לאבד אותם וכו'. אני מתנצל שאני מתערב בחיים שלכם, אני רק רוצה לפתוח את העינים.

למה הילד שלכם צריך לקבל הודעות מפחידות וארכות מחברים שפותבים את כל הצרות שלהם? ילד לא מספיק בשל לשמוע את הצרות של השני וכו' בהודעת טקסט.

יש לי עוד הרבה מה לכתב, אני צריך לקצר, אני נוסע עכשו לאזור החדש בקרית ברסלב, לחזק את אנשי שלומנו. חזקו ואמצו, תעשו התבודדות ותבקשו

מהשם יתברך על דורות כשרים.

...

תוציא את התלמיד היקר שלי מהפלא

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהעלותך (שלח בא"י), כ' סיון, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר

משהו מאוד מפריע לי; נתתי לך אברך שייעבד בשבילך, אחד מהאברכים הכי חשובים שלי, נשמה יקרה ועדינה, ולקחת אותו והפכת אותו לעבד פנעני, נתת לו את הכלים, משחקים עם המוח שלו; אומרים לו שהשעות במשרד הן כף וכף, ואחר כף יש טלפון, טאבלט, וכדומה לשאר השעות, כלומר, מהשעה 9:00 עד 7:00 שישב במשרד, ומהשעה 7:00 עד 9:00 בבקר שיהיה משעבד לענות לנואטסאפ, אימייל וכו'; ומה אתה משלם לו? האם זה צודק?

אני דן אותך לכף זכות שאתה גם שיכור, גם לך יש טלפון, אתה גם בפלא. אני מבקש ומזהיר אותך, תוציא את התלמיד היקר שלי מהפלא, אתה יכול להחזיק אותו במשרד מ 9:00 עד 5:00, אחר כף הוא שלי, לא שלך; יש לו אשה, יש לו ילדים, יש לו נשמה... אני צריך לקצר.

...

פרנסה לא תלויה במה וכמה עובדים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ב סיון, שנת ה'תשפ"ו
לכבוד ... נרו יאיר

פרנסה לא תלויה במה אתה עובד וכמה אתה עובד, פרנסה היא מן השמים. רבינו ז"ל ספר, היו שני עשירים גדולים שגרו בשכנות דלת מול דלת, אחד היה קמצן והשני היה בעל צדקה גדול; פעם הגיע עני לבקש צדקה מהקמצן, אמר לו

הקמץ: "יש לי הרבה עצים שצריכים לנסר, אם תנסר לי את כל העצים הגדולים לחתיכות קטנות אתן לך לאכול", העני לקח גרזן והתחיל בעבודה הקשה, הוא נסר את כל העצים לחתיכות קטנות, כשהוא סיים הוא הגיע אל בעל הבית לבקש אוכל, ואמר לו הקמץ: "בא אתי", והוא מוליך אותו לביתו של השכן - ביתו של העשיר השני - ואומר לו: "תדפק בדלת הזו, כאן תקבל הכל; אוכל, כסף וכיו". העני חשב שזה הולך ביחד, בעל הבית אחד; הוא דופק בדלת ותיכף ומיד קבלו אותו בשמחה גדולה, נתנו לו לאכול מפל טוב וטוב, באמצע האכילה נענה ואמר העני: "עבדתי קשה מאד בשביל האוכל הזה", שאלו אותו: "מה זאת אומרת?" והוא עונה: "כל היום נסרתי עצים עד שקבלתי את האוכל, זה בכלל לא היה בקלות", אז אמרו לו: "עבדתם בחנם ואכלתם בחנם", הסבירו לו מה קרה כאן, שאלו שני אנשים, ואם הוא היה מגיע קודם לפה הוא בכלל לא היה צריך לעבוד, כי כאן נותנים לכל אחד לאכול בחנם.

מוהרא"ש אומר, מה רבנו רצה ללמד אותנו עם הספור הזה? שאמרו לו: "עבדתם בחנם ואכלתם בחנם", הפונה בזה, שעבדת בשביל העבירות שלך; כשאדם חוטא הוא צריך לעבוד מאד קשה ובזה מתכפרים העוונות שלו, אבל פרנסה - הקדוש ברוך הוא נותן לכל אחד בחנם.

הספור הזה צריך מאד לחזק אותנו שכל מגיע מהשם יתברך, לכן אם אתה עובר עכשו זמנים קשים עם הפרנסה שלך וכיו, תחשוב רק מהשם יתברך, ורק תדבר ותבקש מהשם יתברך, כך תושע.

תראה להיות בשמחה בכל הכוחות, ואם אתה ממש לא יכול לשמוח תעשה את עצמך שמח עד שבאמת תהיה בשמחה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לְלַכֵּת לְשֶׁבֶת הַתְּאֻחָדוֹת הַמְּשֻׁפָּחָה ?

אֲבָרְךָ שׁוֹאֵל :

יֵשׁ שֶׁבֶת הַתְּאֻחָדוֹת הַמְּשֻׁפָּחָה, הַאִם יֵשׁ עֲנִינָן לְלַכֵּת אוֹ שְׁעֵדִיף לְהִשָּׂאֵר בְּבֵית עִם הַיְלָדִים?

רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה עֲוֹנָה :

אִם רוֹצִים חֲפֹשֶׂה - הוֹלְכִים, אִם זֶה לֹא חֲפֹשֶׂה, אֲלֵא הוֹלְכִים בְּגִלְלֵי הַמְּשֻׁפָּחָה -
עֵדִיף לְהִשָּׂאֵר בְּבֵית עִם הַמְּשֻׁפָּחָה הַפְּרָטִית.

...

לְקַבֵּל כָּל אָדָם בְּסִכָּר פְּנִים יְפוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת שְׁלַח (קֶרַח בֵּא"י), כ"ב סִינּוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נְרוּ יָאִיר

הַמְצָנָה שְׁלֵךְ שֶׁתְּהִיָּה לְקַבֵּל כָּל אָדָם בְּסִכָּר פְּנִים יְפוֹת וּבְמִלָּה טוֹבָה ; אֲנָשִׁים
מְאֹד שְׂבוּרִים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים, אֵינן אֶחָד שְׁלֵא עוֹבֵר יְסוּרִים
קָשִׁים וּמְרִים, וּכְשֶׁפּוֹגְשִׁים אָדָם חִיכְנִי, חִיּוּבִי - מְסַתְּלָקִים חֲצִי מֵהַיְסוּרִים, מְקַבְּלִים
חַיִּים.

אָחִי הָאֵהוּב, הַמְעֵלָה שֶׁל לְשִׁמְחַת אֲנָשִׁים הִיא כָּל כֶּף גְּדוּלָה וּקְדוּשָׁה, זוֹכִים
לְהִיּוֹת בֵּין עוֹלָם הַבָּא (תְּעֵנִית כ.ב.); וְכִי תִשָּׂאֵל, אִם אֶפְשָׁר כָּל כֶּף בְּקִלּוֹת לְהִיּוֹת בֵּין
עוֹלָם הַבָּא, לְמָה אֲנָשִׁים לֹא נִזְהָרִים בְּזֶה? אֲלֵא שְׁיֹתֵר קַל לַעֲשׂוֹת גְּלִגּוּל שְׁלֵג
וְלַצּוּם מְאֹשֵׁר לְתֵת חִיּוּף וּמִלָּה טוֹבָה לְשִׁנִּי.

תַּחזִיק בְּמַצָּנָה הַזֹּה, תִּכְנִים אֶת הָרֵאשׁ וְהַמַּח שְׁלֵךְ כְּמָה שְׁיֹתֵר אֵיךְ אֵתָּה יָכוֹל
לְשַׁפֵּר וּלְהִרְחִיב אֶת זֶה, בְּכַדִּיחָה, בְּחִיּוּף, וּלְהַקְשִׁיב לְלִבְכוֹת נְשֻׁבָרִים, יְהִי חֶלְקִי
עִמָּךְ.

...

לקנות בנינים לדורות שְׁלָנוּ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרַשְׁת שְׁלַח (קרח בא"), כ"ב סיון, שְׁנַת ה'תשפ"ו
שְׁבַתִי מֵאַרְקוּס נְרוּ יָאִיר

יִישַׁר לַח גְּדוּל עַל כָּל מָה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, אַתָּה מוֹרִיד מִמֶּנִּי עַל כָּבֵד, הֵן
בְּלִכְסוֹת אֶת הַשְּׂכִירוֹת שֶׁל הַיְשִׁיבָה, וְהֵן שְׁאַתָּה אוֹסֵף כֶּסֶף לְבְנֵינִים הַחֲדָשִׁים
שְׁקוֹנִים לְמוֹסְדוֹת.

עֲכָשׁוּ אָנִי לֹוֶה חוֹבוֹת כְּבָדִים חֲדָשִׁים, אָנִי לֹוֶה עֲכָשׁוּ שְׁנֵי מְלִיוֹן דוֹלָר עֲבוּר
עוֹד בְּנֵינִי בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים, הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב; אָנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ
שְׁתַּעֲזֵר לִי שְׂאוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת הַחוֹבוֹת, אַתָּה וְהַשְׁתַּף שְׁלֶךָ הָאֲבֵרָה אֲשֶׁר בְּעַר
אֵינְדָאָרְסְקִי.

כָּל פַּעַם אָנִי אוֹמֵר לְעֶצְמִי שְׁיִוְתֵר אָנִי לֹוֶה, אֵין לִי לַח יוֹתֵר, וּמִן הַשָּׁמַיִם
אָנִי פִתְאוּם נִכְנָס לְחוֹבוֹת חֲדָשִׁים. זֹאת נִחְמָתִי שְׁאַנִּי לֹוֶה בְּשִׁבִיל עֶצְמִי, בְּשִׁבִיל
בְּלוִיִים וְכו', אֶלָּא בְּשִׁבִיל הַמוֹסֵד, הַמוֹסֵד שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, הַמוֹסְדוֹת שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל,
זֶה יַעֲמוּד לְזִכּוֹתֵי בְּנֵה וּבְכָא.

תָּקִים קֶרֶן חֲזָקָה שְׁיִוְכְלוּ לְקַנּוֹת בְּנֵינִים לְדוֹרוֹת שְׁלָנוּ, שֶׁהֵם יוֹכְלוּ לְלַמּוֹד
וּלְהַתְפַּלֵּל.

...

לְהַרְגִישׁ נִבְחָרִים שֶׁהוֹלְכִים לְשַׁחוֹת בְּקִדּוּשָׁה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרַשְׁת שְׁלַח (קרח בא"), כ"ב סיון, שְׁנַת ה'תשפ"ו
מֵרַת לְעֹזֵעַר תַּחֲנִי, מְנַהֶלֶת בֵּית פִּיגָא

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהֲקִיץ כָּאֵן צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַתְּלַמִּידוֹת שְׁיִתְנַהֲגוּ בְּעֵדִינּוֹת וּבְקִדּוּשָׁה
בְּשַׁחֲיָה; תְּלַמְדוּ אֶת הַתְּלַמִּידוֹת שְׁיִלְכוּ לְשַׁחוֹת רַק בְּעֵדִינּוֹת וּבְקִדּוּשָׁה, שְׁיִשְׁחוּ רַק
עִם בְּגָד יָם צָנוּעַ, תְּכָנִיסוּ בְּהֵן גְּאֹוֶה, שֶׁהֵן לֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ לְשַׁחוֹת עִם בְּגָד יָם צָנוּעַ,
שֶׁהֵן יִגְעְלוּ מֵהִדְרֵךְ שְׁאַמּוֹת הָעוֹלָם שׁוֹחִים; תִּיבִים לְהַכְנִיס גְּאֹוֶה וּגְאֹוֶן, כִּי לְצַעֲרֵנוּ
נִפְרָץ אֶפִּילוּ בְּקוֹנְטֵרֵי הַחֲסִידִים שְׁנָשִׁים לֹא שׁוֹחוֹת בְּעֵדִינּוֹת, וְכִשְׁתְּלַמִּידַת בֵּית

פיגא תגיע לקעמפ או לקונטרי וְהָרֹב לֹא לְבוּשׁוֹת בְּעֲדֵינוֹת - שְׁהִיא תִּהְיֶה גָּאָה,
שְׁתַּרְגִּישׁ נִבְחָרֵת לְשָׁחוֹת בְּקִדּוּשָׁה.

תְּלַמְדוּ עִם הַתְּלֵמִידוֹת שְׁצִנִּיעוֹת זֶה לֹא רַק כְּשֶׁגִּבְרִים רוֹאִים, צִנִּיעוֹת זֶה גַּם בֵּין
אַרְבָּעָה קִירוֹת רִיקִים; בֵּת יְהוּדִיָּה, אֲשֶׁה יְהוּדִיָּה - הִיא עֲדִינָה וְקִדּוּשָׁה אֲפִילוּ
כְּשֶׁהִיא לְבַד בְּבֵית בֵּין אַרְבָּעָה קִירוֹת רִיקִים.

...

לְתֵת עֲבוּדָה לְבַחוּרִים וְאַבְרָכִים שְׁיַעֲזְרוּ

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֵׁת שְׁלַח (קֶרַח בֵּא"י), כ"ב סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
יִשְׁעִי אֵיידִלִים גֵּרוּ יָאִיר

אַשְׁרִיךְ שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי בְּמָה שְׁרַק אֶפְשֵׁר, אַתָּה עוֹזֵר עִם הַהֲדַפְסָה, עִם הַתְּלַמוּד
תּוֹרָה, יִשְׁיבָה, בֵּית הַמְדַרְשׁ, הַקַּעֲמָפִים, הַקּוֹנְטְרִי, הַחֲתָנוּת בִּישִׁיבָה, וּבְעוֹד כָּל כּוֹף
הַרְבֵּה דְבָרִים טוֹבִים.

אַנִּי רוֹצֶה עוֹד פֶּעַם לְבַקֵּשׁ וּלְחַזֵּק אוֹתְךָ שְׁתִּכְנִיס בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים תַּחְתֶּךָ, לְתֵת
לָהֶם בְּמָה לְעוֹזֵר, כִּךָ הֵם יִהְיוּ מְקַשְׂרִים אֲצֶל רַבֵּנוּ, כִּי כָּל אָדָם צָרִיךְ אֵיזָה חֵיווֹת,
אֵיזָה מְקוֹם אֵיפֶה לְגִדּוֹל וְכוּ', וּכְשֶׁעוֹזְרִים אֲצֶל רַבֵּנוּ, עוֹזְרִים בְּמוֹסְדוֹת אוּ בְּקִהְלָה
- הַחֵיווֹת הִיא בְּמְקוֹם טוֹב, וְאִם לֹא - מְחַפְּשִׁים אֲשֶׁר בְּמַחֲזוֹת אַחֲרֵים.

עַל כֵּן תִּרְאֶה לְתֵת כְּמָה שְׁיִוָּתֵר עֲבוּדָה לְדוֹר הַחֲדָשׁ, בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים, הֵן
בְּלַעֲזוֹר לִישִׁיבָה, הֵן לְעוֹזֵר לְבִתֵּי הַמְדַרְשׁ, לְקַעֲמָפ, לְקוֹנְטְרִי, לְחֲתוּנוֹת וְכוּ', כִּךָ
כוֹלָם גִּדְּלוּ טוֹבִים; כְּמוֹ כֵּן צָרִיכִים לְחַזֵּק אֶת הַמְפִּיצִים וּלְהַכְנִיס חֲזִלִים חֲדָשִׁים.

בְּזֶה שְׁאַתָּה לּוֹקֵחַ עַל עֲצָמְךָ אֶת הַתּוֹרָה - מְעַבְרִין מִמֶּנּוּ עוֹל מְלָכוֹת וְעוֹל
דְּרָךְ אֶרֶץ (אַבוֹת ג, ה); שְׁתַּזְכֶּה שְׁהָעוֹל שְׁלֶךְ יִהְיֶה רַק עוֹל תּוֹרָה.

...

לבתך יש חברים גוים ישמרינו

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח (קרח בא"), כ"ב סיון, שנת ה'תשפ"ו
... נרו יאיר

לבת שלך יש חברים לא טובים, מאחורי הגב שלך ושל אשתך יש לה חברים גוים ישמרינו, והיא מספרת לחברותיה כל מה שהיא מדברת אדם; אני מאד מפחד מה יהיה כאן, הן אתה, והן עם שאר הילדים שלך, והן עם התלמידות שלי.

על כן תנתק אותה מיד מהחברים הרעים, קח את הטלפון שלה ותשלח את זה לסנון, שלא יוכלו להתקשר לאי אי, כי אם היא שואלת את השאלות שלה מאי אי, ואי אי עונים לה, זה תשובות של גוים, שהן הרסניות מאד.

אל תנשם לרוחה כשאתה קולט שסתם הפחדתי אותך ואין לה חברים רעים, כי אי אי זה עוד יותר מפחיד מחברים מציאותיים, וכשאתה ואשתך תתעוררו מהשינה - כבר יהיה קצת מאוחר, בת בכלל לא צריכה טלפון, חכמינו הקדושים אומרים (מדרש פנחומא נשא, י): "וישמרך בבנות", בנות צריכות שמירה גדולה יותר מבנים; ואם אתם פן רוצים לתת לה טלפון - זה חייב להיות עם סנון, וגם שלא יוכלו להתקשר לאי אי ישמרינו.

אני רק רוצה בטובתך, אני גם מתפונ אישית לילדים שלי; המוסדות הם הילדים שלי, אני רוצה דורות קדושים, שהבנות שלנו ילכו לחתונה טהורות וקדושות, וירצו ללכת בעקבות ההורים בשמחה ובטוב לב.

איך היית מרגיש כשאתה יודע שבביליה, כשאתה ואשתך כבר ישנים, הבת שלך מתקשרת עם הטלפון שלה לגוים וגויות? איזה הורים היו יכולים לסבול את זה? אחי אהובי, זה אי אי; ההורים הולכים לישון והילדים מתקשרים עם הטלפון שלהם לסטרא אחרא ומשוחחים אתם, מדברים אתם, משיחים את הלב ושואלים את כל הספקות והשאלות שלהם, השם ישמרינו, וכשהרבנים מתחננים: "הצילו... הצילו..." - לועגים מהם.

הקדוש ברוך הוא כבר צריך לרחם על הדור שלנו, אנחנו עכשו בסכנה הכי

גְּדוּלָה שְׂיִכּוּלָה לְהִיּוֹת, שְׂהִילָדִים שְׁלָנוּ לֹא יִדְרְדְּרוּ אֶל הַטּוֹמָאָה הַזֹּאת הַשֵּׁם
יִשְׁמְרֵנוּ.

...

אִתָּה כָּבֵד לֹא מוֹצִיא מִהַמְשָׁרָד אֶת הַטְּאֵבֶלֶט וְכַדוּמָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֵׁת שְׁלַח (קֶרַח בֵּא"י), כ"ב סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... גְּרוּ יֵאִיר

אֲנִי שָׂמַח מְאֹד לְעִשׂוֹת אִתְּךָ אֶת הַעֲסָקָה הַזֹּה, שִׁיּוֹתֵר אִתָּה לֹא מוֹצִיא מִהַמְשָׁרָד
אֶת הַטְּאֵבֶלֶט וְכַדוּמָה, אֲפִילוֹ לֹא כְּדִי לְהַחְזִיק אֶת זֶה בְּרִכְבִּי, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ שְׂאִתָּה
תּוֹכֵל [...].

תִּהְיֶה חֲזָק עִם הַשִּׁיעוּרִים כְּסִדְרָן שְׁלֶךְ, תַּעֲשֶׂה לְךָ קְבִיעוֹת לְלִמּוּד מִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, הִלְכָה וְאֲגָדָה; תּוֹרָה מְטַהֵרֶת אֶת הָאָדָם, תּוֹרָה מְשַׂמַּחַת, "פְּקוּדֵי ה'
יִשְׂרָאֵל מְשַׂמְּחֵי לֵב" (תַּהֲלִים יט, ט), זֶה מְשַׁבֵּעַ אֶת הָאָדָם, וְשְׂמוּרִים מִכָּל רַע.
אֵל תִּשְׁפַּח לְהוֹדוֹת לַהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַחֲסִדִּים הַגְּדוּלִּים שֶׁהוּא עֹשֶׂה אִתְּךָ עַד
עַכְשָׁיו.

...

עִם אֲהֶבָה פּוֹתַחִים אֶת הַשָּׁמַיִם לִישׁוּעוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת שְׁלַח (קֶרַח בֵּא"י), כ"ג סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יֵאִיר

תַּעֲשֶׂה שְׁלוֹם בְּבִית, אֵל תִּרְיֵב, אֵל תִּחַפֵּשׂ לְהִיּוֹת צוֹדֵק, תִּהְיֶה חָכֵם וְתוֹתֵר.
כְּשִׁישׂ אֲהֶבָה בְּבִית - נִפְתַּחִים הַשָּׁמַיִם לִישׁוּעוֹת. כְּפִי שְׂמוּהֶרָא"ש מְבִיא הַרְבֵּה
אֶת הַסְּפוּר, שֶׁהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי ר' זוּשָׁא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ שְׂאֵל פְּעַם אֶת אַחִיו
הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ: "אִיךָ זְכִיתָ שְׂרוּאִים אֲצִלְךָ כְּאֵלָה
מוֹפְתִים גְּדוּלִּים?" אָמַר לוֹ הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ: "אַחִי, הַכְּנַסְתִּי אֲהֶבָה
חֲזָקָה בֵּין הַתְּלִמִּידִים שְׁלִי, מְאֹד אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וּמְדַבְּרִים יָפָה אֶחָד לַשְּׁנִי".

בשבת האחרונה הייתי בקרית ברסלב באזור החדש, היה נעים מאד. בשבת בבקר לפני התפלה התחזקנו מאד עם העצות של רבנו ז"ל, גם בשבת אחרי הצהרים ישבנו בשדה ושוחחנו על האוצרות שיש לנו. רבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן, סימן רצ"ז): "השבתים ששוכתים אצלי, הם גדולים וטובים יותר משבעה פעמים תענית משבת לשבת", מוהר"א ש אומר שזה שיף עד היום, כשאנשי שלומינו מתאספים, מדברים מרבנו - נמצא שם רבנו, מתמלאים עם יראת שמים. רבנו אומר (שם, סימן תצה): "אלו היינו רואין אוצר היינו רצים בנדאי אליו, והיינו חופרים ומלכלכים עצמנו ברפש וטיט בשביל לחתור אחריו ולמצאו, והלא אני אוצר של יראת שמים, ומדוע לא יהיו להוטים ורצים אחרי לקבלו?"

בסעודה שלישית דברנו על השיחה שרבי נתן ספר (שם, סימן תקפ"ז), שמישוהו ספר לו שפעם הוא הגיע אל רבנו ובכה שהוא רוצה להיות יהודי כשר ולא הולך לו, אמר לו רבנו שני דברים, אחד שמכרח שיהיו לו שיעורים בתורה, שהוא יקבע לעצמו ללמוד בכל יום, ושנית שיעשה בכל יום חשבון עם השם יתברך להודות ולהלל להשם יתברך על היום שעבר, ויבקש שמחר יהיה יום יותר טוב.

על כן אחי אהובי, קח את שתי הנקודות האלו, תקבע לה שני שיעורים; השיעור הראשון תלמד חומש; שנים מקרא ואחד תרגום מפרשת השבוע, תחלק את הפרשה לפי ימות השבוע, ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי וכן הלאה, אחר כך תקבע לה שיעור במשניות, גמרא, הלכה, ולך להתבודדות, כך תהיה יהודי כשר.

אני צריך לקצר.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לְלַכֵּת לְאַסּוּף כֶּסֶף זֶה תִּקְוֶן גְּדוּל

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת שְׁלַח (קֶרַח בֵּא"י), כ"ד סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכַבּוֹד ... נִרוּ יְאִיר

תֵּאמַר מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, תַּעֲשֶׂה לָךְ קְבִיעוֹת לֹמֵר "כֶּף וְכֶף" פְּרָקִים (שִׁיחוֹת הַר"ן,
סִימָן יט), זֶה יִרְחֵץ וְיִטְהַר אוֹתָךְ מִכָּל הַכֶּתָמִים, מִשְׁנִיּוֹת מוֹרִידוֹת אֶת כָּל הַכֶּתָמִים
מִהַנְשָׂמָה, מִשְׁנִיּוֹת אוֹתִיּוֹת נִשְׂמָה, זֶה מְטַהֵר אֶת הַנְשָׂמָה.

תַּעֲשֶׂה כְּכֹר אֶת הַהֶכְנוֹת לְהַגִּיעַ אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, תִּכְיֶן אֶת
הַדְּרָכֹנִים לָךְ וְלִילְדִיד, וְתִקְנֶה כְּרִטִּיסִים, אֶל תַּחֲכֶה לְרַגַע הָאֲחֵרוֹן כְּשֶׁהִכַּל כָּל כֶּף
יָקָר, וְאִם אֵין לָךְ כֶּסֶף - אֶל תַּעֲשֶׂה חוֹבוֹת, לֹא כְּרִיא לְלוֹת; לָךְ לְאַסּוּף כֶּסֶף, זוּ הַלְכָה
מִפּוֹרֶשֶׁת שְׁכַשְׂאֵין פְּרֻנְסָה - אֶפְשָׁר לְקַחַת מִצְדָּקָה, וְאִם אַתָּה מִתְבַּיֵּשׁ - תַּעֲשֶׂה אֶת
זֶה בְּיַחַד עִם הַפְּצָה שְׁזָה מִשְׁהוּ אַחַר, בְּהַפְּצָה אַתָּה מִשְׁפִּיעַ, אַתָּה לֹא סִתָּם מִקְבָּל.
כְּמוֹ כֵן לָךְ לְאַסּוּף כֶּסֶף כְּדֵי לְעֶזֶר לְמוֹסְדוֹתֵינוּ, לְלַכֵּת לְאַסּוּף כֶּסֶף זֶה תִּקְוֶן
גְּדוּל.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מהדורת לויך

הספר הקדוש הזה נתנדב לזכות

מוה"ר הושע נח לויך הי"ו

וזוגתו ירדנה רחל זצח"י

וילדיהם

אסתר מלכה, הדסה, אריה,

דבורה, מרים פייגא

לרגל הולדת בתם למזל טוב

הקדוש ברוך הוא ימלא כל משאלות לבם לעושה,
ויתברכו מפי עליון בבני, חיי, ומוזוני רוויחא

וזכות רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים, יגן
וימליץ בעדם תמיד, אמן כן יהי רצון